

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 95v

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 328–329

Artykuł 44

[44] De viro habenti [s] filium, et [qui] viduam ducit habentem pueros.

·XLIIII· Si vir ducit viduam, que unum filium aut plures pueros^a habuerit et ipse nulla bona habuerit nec ipsa, et vir unum filium habuerit cum sua prima uxore, et si fortuna arridente per suos labores bona habuerint et proprietatem sive hereditatem emerint, aut super bona mobilia sive mercimonia [/] posuerint, et inposterum vir moritur et uxor, extunc filius viri propior est recipere hereditatem, quam pueri femine, aut pueri sororis sue, vel eciam nepotes seu nepte ex filia sua. Ita tamen, si filius patri sit paris condicionis. Proxima cognata uxoris recipit suppellectilia de iure.

^a plueros w rękopisie

[hasła: wdowa, syn, dobra, własność, dziedzictwo, ruchomość, towar, żona, spadek, zasady dziedziczenia, reguła, siostra, wnuk, wnuczka, równy stanem, krewna, gerada]